

CELNÍ SPRÁVA ČR

Generální ředitelství cel

Metodická informace č.: 6 / 2022

Věc: Postup správce daně při rozhodování o prominutí příslušenství daně a při zpracování podnětu k hromadnému prominutí daně nebo příslušenství daně

Vyhlášeno ve Věstníku CS č. 14/2022

Č.j.: 5819/2022-900000-303

Referent: ████████████████████

Počet příloh: 1

Datum schválení: 07/04/2022

Účinnost: 08/04/2022

ČÁST PRVNÍ OBECNÁ USTANOVENÍ

Čl. 1 Předmět úpravy

Tato metodická informace upravuje postup správce daně (celního úřadu) při rozhodování o prominutí příslušenství daně podle ustanovení § 259 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů, a při zpracování podnětu k hromadnému prominutí daně nebo příslušenství daně podle ustanovení § 260 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů.

Čl. 2 Právní předpisy

Správce daně postupuje zejména podle následujících obecně závazných právních předpisů:

- a) zákon č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „daňový řád“),
- b) zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o správních poplatcích“),
- c) zákon č. 215/2004 Sb., o úpravě některých vztahů v oblasti veřejné podpory a o změně zákona o podpoře výzkumu a vývoje, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 215/2004 Sb.“),
- d) vyhláška Ministerstva zemědělství č. 298/2020 Sb., o obsahu a rozsahu údajů, které je poskytovatel podpory malého rozsahu povinen zaznamenat do centrálního registru podpor malého rozsahu, a o postupu při jejich zaznamenávání (dále jen „vyhláška č. 298/2020 Sb.“),
- e) konsolidovaná znění Smlouvy o Evropské unii a Smlouvy o fungování Evropské unie, Úř. věst. EU C 202, ze dne 7. 6. 2016 (dále jen „SFEU“),
- f) nařízení Komise (EU) č. 360/2012, o použití článků 107 a 108 Smlouvy o fungování Evropské unie na podporu de minimis udílenou podnikům poskytujícím služby obecného hospodářského zájmu, Úř. věst. EU L 114, ze dne 26. 4. 2014 (dále jen „Nařízení č. 360/2012“),

- g) nařízení Komise (EU) č. 1407/2013, o použití článků 107 a 108 Smlouvy o fungování Evropské unie na podporu de minimis, Úř. věst. EU L 352, ze dne 24. 12. 2013 (dále jen „Nařízení č. 1407/2013“),
- h) nařízení Komise (EU) č. 1408/2013, o použití článků 107 a 108 Smlouvy o fungování Evropské unie na podporu de minimis v odvětví zemědělství, Úř. věst. EU L 352, ze dne 24. 12. 2013 (dále jen „Nařízení č. 1408/2013“),
- i) nařízení Komise (EU) č. 717/2014, o použití článků 107 a 108 Smlouvy o fungování Evropské unie na podporu de minimis v odvětví rybolovu a akvakultury, Úř. věst. EU L 190, ze dne 28. 6. 2014 (dále jen „Nařízení č. 717/2014“).

Čl. 3 **Vymezení pojmů**

Pro účely této metodické informace se rozumí:

- a) daní peněžité plnění podle ustanovení § 2 odst. 3 a 4 daňového řádu,
- b) příslušenstvím daně penále, pokuta za opožděné tvrzení daně, úrok z prodlení a úrok z posečkané částky, které jsou ukládány nebo vznikají podle daňového zákona,
- c) prominutím příslušenství daně řízení podle ustanovení § 259 daňového řádu, kde odstavec 1 stanoví správci daně pravomoc zcela nebo částečně prominout příslušenství daně za použití ustanovení § 259a až § 259c daňového řádu,
- d) hromadným prominutím daně nebo příslušenství daně řízení podle ustanovení § 260 daňového řádu,
- e) posečkáním povolení posečkání úhrady daně podle ustanovení § 156 daňového řádu, popřípadě rozložení její úhrady na splátky,
- f) nedoplatkem částka daně, která není uhrazena a uplynul již den její splatnosti; nedoplatkem je rovněž neuhrazené příslušenství daně, u kterého již uplynul den splatnosti, popřípadě též neuhrazená částka zajištěné daně,
- g) veřejnou podporou podpora ve smyslu článku 107 SFEU.

ČÁST DRUHÁ **POSTUP SPRÁVCE DANĚ PŘI ROZHODOVÁNÍ** **O PROMINUTÍ PŘÍSLUŠENSTVÍ DANĚ**

Čl. 4 **Obecné zásady**

- (1) Řízení ve věci prominutí příslušenství daně podle ustanovení § 259a až 259c daňového řádu, je zahájeno dnem, kdy žádost o prominutí příslušenství daně byla doručena správci daně věcně a místně příslušnému k rozhodnutí. Žádat však lze pouze o prominutí příslušenství daně, které vzniklo ode dne nabytí účinnosti zákona č. 267/2014 Sb., kterým se mění zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony (dále jen „ZDP“), tedy od 1. ledna 2015 (čl. VII bod 3 a 4 ve spojení s čl. XXV tohoto zákona). Žádat o prominutí pokuty za opožděné tvrzení daně lze pouze v případě pokuty vzniklé ode dne účinnosti zákona č. 283/2020 Sb., kterým se mění daňový řád, a další související zákony, tedy od 1. 1. 2021.
- (2) Žádost o prominutí příslušenství daně se podává u věcně a místně příslušného správce daně. Podáním žádosti je zahájeno řízení o celé výši příslušenství daně, stanovené platebním výměrem nebo dodatečným platebním výměrem, bez ohledu na to, že v konkrétním případě daňový subjekt žádal pouze o částečné prominutí příslušenství

daně. Nebyl-li vydán platební výměr nebo dodatečný platební výměr, musí být přesně specifikováno příslušenství daně jiným způsobem. Správce daně vždy posoudí celou částku podle kritérií z této metodické informace a promine částku, kterou lze prominout, příp. vydá zamítavé rozhodnutí. Rozhodnutím, kterým je určitá částka příslušenství daně promíjena, i kdyby se jednalo pouze o část konkrétního příslušenství daně, je rozhodnuto o celém konkrétním příslušenství daně, a je tak založena překážka věci pravomocně rozhodnuté.

- (3) Přijetí žádosti o prominutí příslušenství daně podléhá správnímu poplatku ve výši 1 000 Kč, podle položky č. 1, bodu 1, písm. c) Sazebníku, který je přílohou zákona o správních poplatcích. Správní poplatek se vybírá za každou daň, které se žádost daňového subjektu týká (za jeden druh daně i na více zdaňovacích obdobích), a za každý daňový subjekt, podává-li jednu žádost více daňových subjektů. V případě, že požadovaná úleva činí trojnásobek nebo méně než trojnásobek stanovené sazby poplatku, přijetí takové žádosti správnímu poplatku nepodléhá. Při vyměření a vybírání správního poplatku, jakožto i při jeho nezaplacení, správce daně postupuje v souladu s příslušnými ustanoveními zákona o správních poplatcích.

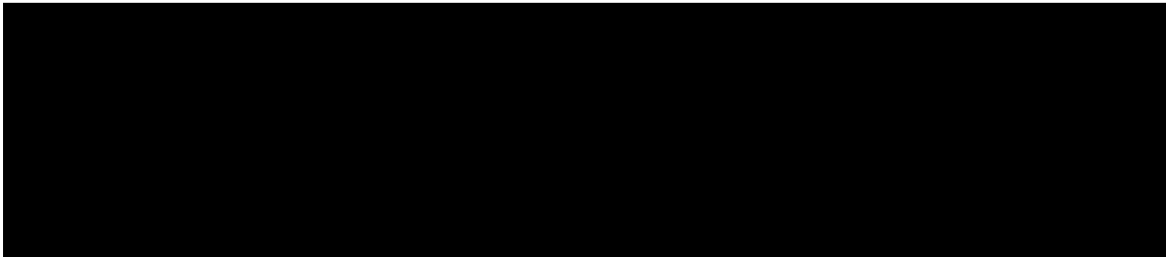
Příklady:

1. *V případě žádosti o prominutí příslušenství na spotřební dani z minerálních olejů za zdaňovací období leden až duben, je hrazen správní poplatek za každou daň i na více zdaňovacích obdobích, tedy ve výši 1 000 Kč,*
 2. *V případě žádosti o prominutí příslušenství na spotřební dani z minerálních olejů a spotřební dani z lihu, je hrazen správní poplatek za každou daň, tedy ve výši 2 000 Kč.*
- (4) Při rozhodování o žádosti o prominutí příslušenství daně správce daně vychází z podkladů, které má k dispozici v daňovém spisu daňového subjektu, z příslušných aplikací a evidencí, a rovněž z tvrzení uvedených v žádosti a z dokladů, které ke své žádosti daňový subjekt připojil. Správce daně zjišťuje, zda existují a jsou prokázány zákonné podmínky, pro které může příslušenství daně prominout. Pokud daňový subjekt splní své břemeno tvrzení v tom smyslu, že žádost o prominutí příslušenství daně obsahuje precizně popsané důvody, pro které žádá prominout, avšak daňový subjekt své tvrzení uvedené v žádosti nedoloží, a ani správce daně nemá tvrzení daňového subjektu jakkoliv podepřeno obsahem daňového spisu, nese daňový subjekt riziko možného negativního rozhodnutí v dané věci. V případě podané žádosti o prominutí příslušenství daně se jedná ryze o dispozitivní úkon daňového subjektu, a proto daňový subjekt nemůže být nucen k prokázání tvrzených skutečností, a to i s ohledem na znění ustanovení § 92 odst. 4 daňového řádu.
- (5) K prominutí příslušenství daně může dojít do doby uplynutí lhůty pro placení daně, a to i poté, kdy došlo k jeho úhradě (§ 259 odst. 2 daňového řádu). Lhůta pro vydání rozhodnutí o prominutí příslušenství daně je stanovena v délce 3 měsíců ode dne doručení podání osoby zúčastněné na správě daní správnímu orgánu, ve výjimečných a zvláště složitých případech může tato lhůta být 6 měsíců. Jedná se o maximální možnou lhůtu, správce daně rozhoduje o prominutí příslušenství daně bezodkladně.
- (6) Ve všech rozhodnutích správce daně, týkajících se promíjení příslušenství daně, o němž se rozhoduje, musí být přesně specifikováno, kterým platebním výměrem nebo dodatečným platebním výměrem bylo stanoveno, v jaké výši, a jaká výše byla prominuta. Nebyl-li vydán platební výměr nebo dodatečný platební výměr, musí být přesně specifikováno promíjení příslušenství daně jiným způsobem. Bude-li daňový subjekt v jedné žádosti žádat o prominutí několika příslušenství, přičemž o některých lze rozhodnout meritorně a o některých mimo meritum věci, musí správce daně rozhodnout o celém předmětu řízení, to znamená, že meritorně rozhodne o příslušenství daně, u něhož je to možné, a zastaví řízení či odloží žádost u příslušenství daně, které nelze

projednat meritorně. Proti meritornímu rozhodnutí o prominutí příslušenství daně či zamítnutí žádosti nejsou připuštěny opravné prostředky (§ 259 odst. 4 daňového řádu).

- (7) Jestliže byla daňovému subjektu původní žádost o prominutí příslušenství daně zamítnuta, a jestliže daňový subjekt ve své nové žádosti, podané nejdříve po 60 dnech ode dne oznámení zamítavého rozhodnutí, neuvádí jiné důvody, než obsahovala jeho původní žádost, správce daně žádost o prominutí příslušenství daně odloží. O odložení musí být daňový subjekt vyrozuměn (§ 259 odst. 3 daňového řádu).
- (8) V případě, že žádost o prominutí příslušenství daně naplňuje náležitosti podle ustanovení § 260 daňového řádu, bude správce daně v řízení postupovat v souladu s čl. 18 této metodické informace.

(9)

Čl. 5 **Žádost o prominutí penále**

- (1) Ustanovení § 259a daňového řádu stanoví dvě základní podmínky, které musí být při podání žádosti o prominutí penále splněny. Těmito podmínkami je skutečnost, že žádost o prominutí penále lze podat nejpozději do 3 měsíců ode dne právní moci platebního výměru, kterým bylo rozhodnuto o povinnosti uhradit penále, a rovněž skutečnost, že ke dni vydání rozhodnutí o prominutí penále musí být uhrazena daň, k níž se penále váže.
- (2) Pro zachování lhůty podání žádosti o prominutí penále podle předchozího odstavce se uplatní obecná pravidla obsažená v ustanovení § 35 daňového řádu. Lhůta neběží po dobu:
- a) řízení o povolení posečkání úhrady daně, v důsledku jejíhož doměření povinnost uhradit penále vznikla (lhůta neběží ode dne, kdy žádost o povolení posečkání došla věcně a místně příslušnému správci daně, nebo od zahájení řízení z moci úřední, do právní moci rozhodnutí o povolení posečkání),
- b) posečkání úhrady daně, v důsledku jejíhož doměření povinnost uhradit penále vznikla (lhůta, po kterou lhůta pro podání žádosti o prominutí penále neběží, je vymezena shodně s dobou povoleného posečkání; to však platí v případech, kdy lhůta běží, neboť nelze stavět lhůtu, která již uplynula).

Čl. 6 **Žádost o prominutí pokuty za opožděné tvrzení daně**

- (1) Ustanovení § 259aa odst. 1 daňového řádu stanoví, že daňový subjekt je oprávněn požádat správce daně o prominutí pokuty za opožděné tvrzení daně, pokud bylo podáno daňové tvrzení, v důsledku jehož včasného nepodání tato pokuta vznikla, nebo pokud se toto podání stalo bezpředmětným. Daňový subjekt tedy může podat žádost o prominutí buď poté, co opožděně podal příslušné daňové tvrzení, anebo pokud jej pro bezpředmětnost již podat nemohl¹⁾.

¹⁾ § 259 odst. 2 daňového řádu.

- (2) Řízení o žádosti o prominutí pokuty za opožděné tvrzení daně může být zahájeno jen na návrh daňového subjektu. Ten může požádat o prominutí pokuty v plné výši či její části. Žádost se podává u toho správce daně, který o pokutě platebním výměrem rozhodl, nebo má rozhodnout.
- (3) Žádost o prominutí pokuty je možné podat i před vydáním platebního výměru o stanovení pokuty. Shledá-li správce daně žádost o prominutí pokuty za této situace důvodnou, vydá platební výměr na pokutu a rozhodnutí o prominutí pokuty ve shodný časový okamžik.

Čl. 7

Žádost o prominutí úroku z prodlení a úroku z posečkané částky

- (1) Ustanovení § 259b odst. 1 daňového řádu stanoví, že daňový subjekt je oprávněn požádat správce daně o prominutí úroku z prodlení nebo úroku z posečkané částky, pokud byla uhrazena daň, v důsledku jejíhož neuhrazení úrok vznikl.
- (2) V případě žádosti o prominutí úroku z posečkané částky mohou nastat dvě situace. Pokud daňový subjekt dodržel všechny podmínky z rozhodnutí o povolení posečkání, může podat žádost o prominutí úroku z posečkané částky po skončení doby posečkání. Pokud však rozhodnutí o povolení posečkání pozbylo účinků, musí být ke dni vydání rozhodnutí o prominutí úroku z posečkané částky plně uhrazena dlužná daň.

Čl. 8

Zastavení řízení

- (1) Nejsou-li splněny podmínky stanovené v čl. 5 odst. 1, nebo čl. 7 této metodické informace, správce daně řízení zastaví podle ustanovení § 106 odst. 1 písm. e) daňového řádu. Jedná se o procesní rozhodnutí, které nezakládá překážku věci pravomocně rozhodnuté, a daňový subjekt tudíž může podat novou žádost o prominutí příslušenství daně.
- (2) Správce daně řízení podle ustanovení § 106 odst. 1 písm. b) daňového řádu zastaví v případech, kdy daňový subjekt podá žádost o prominutí pokuty za opožděné tvrzení daně, aniž by splnil podmínku podle čl. 6 odst. 1 této metodické informace, tedy aniž by podal příslušné daňové tvrzení ve vztahu k pokutě, s výjimkou bezpředmětnosti jeho podání.
- (3) Správce daně řízení podle ustanovení § 106 odst. 1 písm. b) daňového řádu zastaví v případech, žádá-li daňový subjekt o prominutí daně, k jejímuž prominutí není správce daně zmocněn ani dle daňového řádu, ani dle zvláštních hmotněprávních předpisů.

Hlava I

Okolnosti vylučující prominutí příslušenství daně

Čl. 9

Daňová spolehlivost

- (1) Správce daně prvotně nezkoumá, v jakém rozsahu lze prominout, nýbrž zda lze vůbec prominout. Rozsah prominutí správce daně zkoumá až při kladném zodpovězení této prvotní otázky.
- (2) Správce daně neposuzuje daňovou spolehlivost v případech, kdy se jedná o daň, na kterou je vázáno příslušenství daně, o němž je rozhodováno nebo o další příslušenství/sankce související s touto daní; jinými slovy se zohledňuje jednání, které není skutkovým a právním základem uložení příslušenství daně, například penále, o jehož

prominutí daňový subjekt žádá či související pokuty, nýbrž pouze jiná jeho daňově a účetně relevantní jednání²⁾.

- (3) Daňový řád k posouzení žádosti o prominutí příslušenství daně stanoví v ustanovení § 259c odst. 2 podmínku, že prominutí příslušenství daně není možné, pokud daňový subjekt nebo osoba, která je členem jeho statutárního orgánu, v posledních 3 letech závažným způsobem porušil daňové nebo účetní právní předpisy. **Za závažné porušení daňových nebo účetních předpisů** bude považována situace, kdy osoba, u níž se test spolehlivosti provádí,
- a) je/byla nespolehlivým plátcem (§ 106a) nebo nespolehlivou osobou (§ 106aa) podle zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů (vzhledem k tomu, že osoba má status nespolehlivého plátce/osoby z titulu daně z přidané hodnoty, je zřejmé, že došlo z její strany k závažnému porušení daňových předpisů³⁾); rozhodným okamžikem pro hodnocení je den zveřejnění rozhodnutí, že osoba je nespolehlivým subjektem,
 - b) se zapojila do obchodů, u kterých existuje důvodná obava, že z nich nebude uhrazena daň, a proto byl u této osoby vydán zajišťovací příkaz, který nebyl ve lhůtě uhrazen; rozhodným okamžikem pro hodnocení je den následující po dni splatnosti zajišťovacího příkazu,
 - c) porušila své zákonem stanovené povinnosti způsobem, který měl za následek vyměření daně podle pomůcek nebo doměření daně podle pomůcek oproti poslední známé dani nebo stanovení daně jejím sjednáním; rozhodným okamžikem pro hodnocení je den porušení povinností; nelze-li den porušení určit, je rozhodným okamžikem den marného uplynutí lhůty stanovené správcem daně k prokázání skutečností potřebných pro správné stanovení daně,
 - d) závažně ztěžuje nebo ztěžovala, maří nebo mařila správu daní tím, že opakovaně včas nepodala daňové tvrzení a ke splnění této své ze zákona plynoucí povinnosti byla proto vyzvána správcem daně; za naplnění opakovanosti se v tomto případě považuje, pokud tato situace nastala alespoň dvakrát v období dvanácti po sobě jdoucích kalendářních měsíců před podáním žádosti o prominutí příslušenství daně; rozhodným okamžikem pro hodnocení je den následující po zákonem stanoveném dni pro podání posledního daňového tvrzení, k jehož podání byla osoba správcem daně následně vyzvána,
 - e) se podílela na nelegálním skladování nebo dopravě nebo dovozu zboží, přičemž byla stanovena spotřební daň nebo celní dluh ve výši 250 000 Kč a více; rozhodným okamžikem pro hodnocení je den, kdy došlo ke vzniku povinnosti daň přiznat a zaplatit nebo den vzniku celního dluhu,
 - f) nakládala s padělanými nebo pozměněnými tabákovými nálepkami nebo kontrolními páskami ke značení lihu; rozhodným okamžikem pro hodnocení je poslední den takového nakládání nebo den zjištění, pokud poslední den takového nakládání nelze zjistit,
 - g) je osobou, která byla pravomocně odsouzena pro daňový trestný čin⁴⁾,

²⁾ Rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 2 Afs 62/2017-37 ze dne 2. 8. 2017

³⁾ Registr plátců daně z přidané hodnoty: http://adisreg.mfcr.cz/adistc/adis/idpr_pub/izdr/izdr.faces

⁴⁾ Daňovým trestným činem se rozumí trestné činy uvedené v části druhé, hlavy VI, dílu 2 zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, tj.

- zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby,
- neodvedení daně, pojistného na sociální zabezpečení a podobné povinné platby,
- nesplnění oznamovací povinnosti v daňovém řízení,
- porušení předpisů o nálepkách a jiných předmětech k označení zboží,
- padělání a pozměnění předmětů k označení zboží pro daňové účely a předmětů dokazujících splnění poplatkové povinnosti,
- padělání a pozměnění známek.

- h) je osobou, jíž byla uložena pokuta (za spáchaný přestupek/platební delikt podle daňových a/nebo podle celních předpisů), která nesouvisí s příslušenstvím daně, o němž je rozhodováno, a jejíž horní hranice je zákonem stanovena na min. 250 000 Kč, případně dvě a více pokut, jejichž horní hranice je nižší než 250 000 Kč; rozhodným okamžikem pro hodnocení je den spáchaní přestupku, kterým se rozumí den, kdy došlo k ukončení jednání, kterým byl přestupek spáchán,
 - i) prováděla nedovolenou výrobu mimo daňový sklad; rozhodným okamžikem pro hodnocení je kdy došlo ke vzniku povinnosti daň přiznat a zaplatit,
 - j) vylučovala denaturační prostředky z denaturovaného lihu nebo používala denaturovaný líh k jinému účelu, než pro který byl denaturován, nebo pozměňovala vlastnosti lihu nebo odstraňovala značkování a barvení nebo značkování z minerálních olejů; rozhodným okamžikem pro hodnocení je den, kdy došlo k ukončení výše uvedené činnosti, nebo den zjištění, pokud den ukončení takové činnosti nelze zjistit,
 - k) nevede evidenci stanovenou právním předpisem nebo uloženou správcem daně; zejména se jedná o případy, kdy osoba porušila povinnost vést účetnictví, a to správně, úplně, průkazně, srozumitelně, přehledně a způsobem zaručujícím trvalost účetních záznamů; rozhodným okamžikem pro hodnocení je poslední den, kdy došlo k porušení takové právní povinnosti nebo den zjištění, pokud den, kdy došlo k porušení takové právní povinnosti nelze zjistit,
 - l) jinak závažně ohrožuje nebo porušuje řádný výkon správy daní nebo cla.
- (4) Správce daně při posuzování porušení daňových a účetních předpisů rovněž zohlední také jemu známé objektivní důvody hodné zvláštního zřetele, které vedly k porušení těchto předpisů, bez ohledu na časové období podle odstavce 3. Může se jednat například o živelní pohromy⁵⁾, závažné zdravotní důvody či jiné osobní překážky, které daňovému subjektu bránily v řádném dodržování daňových a účetních předpisů.
- (5) Závažnost porušení daňových nebo účetních předpisů musí být v konkrétním případě najisto postavena prostřednictvím dostatečného odůvodnění rozhodnutí správce daně. Za závažné porušení nelze označit každé porušení daných předpisů, ale pouze porušení, které dosáhne takové intenzity, že jej příslušný správní orgán shledá za významně ohrožující nebo porušující účel správy daní. Závažným porušením předpisů přitom může být i jejich opakované, avšak méně závažné, porušení.
- (6) V rámci správního uvážení správce daně může přihlédnout k povaze velmi závažného porušení daňových nebo účetních právních předpisů, jež je skutkovým a právním základem příslušenství daně, o jehož prominutí daňový subjekt žádá, a s ohledem na povahu, intenzitu či jiné okolnosti tohoto porušení příslušenství daně neprominout i přesto, že by z pohledu podmínky podle § 259c odst. 2 a 3 daňového řádu bylo toto porušení irrelevantní⁶⁾.

Čl. 10

Osoby, u nichž se posuzují okolnosti vylučující prominutí příslušenství daně

Okolnosti vylučující prominutí příslušenství daně podle čl. 9 správce daně zkoumá u daňového subjektu, který je fyzickou osobou, nebo v případě, kdy je daňovým subjektem právnická osoba u této osoby, nebo u osoby, která je členem jeho statutárního orgánu, neboť na takovou osobu se podle ustanovení § 259c odst. 3 daňového řádu hledí, jako by také porušila daňové nebo účetní právní předpisy. Z tohoto pravidla vyplývá, že naplnění podmínek musí správce daně zkoumat u následujících osob:

⁵⁾ § 24 odst. 10 ZDP.

⁶⁾ Usnesení Nejvyššího správního soudu č. j. 1 Afs 236/2019-83 ze dne 26. 1. 2021

- a) Je-li žadatelem o prominutí příslušenství daně fyzická osoba, bude se naplnění vylučující podmínky podle ustanovení § 259c odst. 2 daňového řádu zkoumat u:
- samotné fyzické osoby,
 - všech právnických osob, ve kterých fyzická osoba je nebo byla v uplynulých 3 letech statutárním orgánem nebo členem statutárního orgánu.
- b) Je-li žadatelem o prominutí příslušenství daně právnická osoba, bude se naplnění vylučující podmínky podle ustanovení § 259c odst. 2 daňového řádu zkoumat u:
- samotné právnické osoby,
 - statutárního orgánu této právnické osoby, tj. všech právnických nebo fyzických osob, které jsou jeho statutárním orgánem nebo jeho členem,
 - u právnických osob, jejichž statutárním orgánem nebo členem statutárního orgánu je nebo byla v předcházejících 3 letech právnická osoba žádající o prominutí příslušenství daně nebo její statutární orgán nebo člen jejího statutárního orgánu.

Čl. 11 Rozhodnutí o zamítnutí

Je-li u daňového subjektu správcem daně shledáno závažné porušení daňových nebo účetních předpisů podle čl. 9, správce daně žádost o prominutí příslušenství daně zamítne (meritorním rozhodnutím) s řádným odůvodněním zamítnutí.

Hlava II Rozsah prominutí příslušenství daně

Čl. 12 Rozsah a výpočet prominutí penále

- (1) Podle ustanovení § 259a odst. 2 daňového řádu správce daně není při posuzování rozsahu prominutí penále vázán návrhem daňového subjektu. Podle tohoto ustanovení rovněž platí, že správce daně na základě posouzení rozsahu součinnosti daňového subjektu v rámci postupu vedoucího k doměření daně z moci úřední může prominout až 75 % penále. Kritériem pro posouzení rozsahu prominutí penále je tedy zohlednění rozsahu součinnosti daňového subjektu v rámci postupu vedoucího k doměření daně z moci úřední.
- (2) Správce daně v takovém případě bude postupovat tak, že nejprve vypočte částku penále, kterou je možné prominout (tj. 75 % ze stanoveného penále). Správce daně posoudí rozsah součinnosti daňového subjektu v rámci postupu vedoucího k doměření daně z moci úřední podle následující tabulky a při naplnění některých z bodů vypočte příslušnou procentní sazbu tak, že od vypočteného základu (75 % ze stanoveného penále) odečte všechna procentní snížení uvedená v tabulce za neplnění součinnosti.

	Rozsah součinnosti daňového subjektu v rámci postupu vedoucího k doměření daně z moci úřední	Procentuální snížení
1.	Daň byla stanovena podle pomůcek podle ustanovení § 98 daňového řádu bez součinnosti daňového subjektu.	- 100 %
2.	Daňový subjekt prokazatelně zatajil důkazní prostředky (§ 86 odst. 3 písm. e) daňového řádu).	- 100 %

3.	Daňový subjekt předložil prokazatelně pozměněné nebo padělané doklady.	- 100 %
4.	Daňový subjekt nereagoval na výzvu k odstranění pochybností podle ustanovení § 89 daňového řádu.	- 90 %
5.	Daňový subjekt se bezdůvodně odmítl seznámit s kontrolním zjištěním nebo zprávou o daňové kontrole, bezdůvodně odmítl ji projednat nebo se jejímu projednání vyhýbal (§ 88 odst. 5 daňového řádu), pokud byla zpráva o daňové kontrole projednávána před 1. 1. 2021.	- 70 %
6.	Daňový subjekt neumožnil zahájení daňové kontroly (§ 87 odst. 2 daňového řádu), a proto byl k jejímu zahájení vyzván do 1. 1. 2021.	- 50 %
7.	Obstrukční jednání při daňové kontrole, která je zahájena po 1. 1. 2021.	- 45 %
8.	Daňový subjekt neumožnil provedení místního šetření (§ 86 odst. 4 a § 82 odst. 1 a 2 daňového řádu).	- 30 %
9.	Daňový subjekt alespoň dvakrát během daňové kontroly nereagoval včas na výzvu správce daně podle ustanovení § 92 odst. 4 daňového řádu.	- 30 %
10.	Daňový subjekt odepřel podpis zprávy o daňové kontrole bez dostatečného důvodu (§ 88 odst. 6 daňového řádu), pokud byla zpráva o daňové kontrole projednávána před 1. 1. 2021.	- 25 %
11.	Daňový subjekt na výzvu správce daně nepředložil všechny požadované doklady.	- 20 %

- (3) Správce daně posuzuje naplnění těchto podmínek ke dni vydání rozhodnutí o žádosti o prominutí příslušenství daně.

Čl. 13

Rozsah a výpočet prominutí úroku z prodlení nebo úroku z posečkané částky

- (1) Podle ustanovení § 259b odst. 2 daňového řádu správce daně není při posuzování rozsahu prominutí úroku z prodlení nebo úroku z posečkané částky vázán návrhem daňového subjektu. Kritériem pro posouzení rozsahu prominutí úroku je zohlednění skutečnosti, zda k prodlení s úhradou daně došlo z důvodu, který lze s přihlédnutím k okolnostem daného případu ospravedlnit a zda ekonomické nebo sociální poměry daňového subjektu zakládají tvrdost uplatněného úroku.
- (2) Správce daně posuzuje naplnění **kritéria ospravedlnitelného důvodu k prodlení**, přičemž bude brát zřetel na veškeré skutečnosti uvedené v následující tabulce, i přestože daňový subjekt tyto skutečnosti v žádosti výslovně neuvede, jsou-li tyto skutečnosti správci daně známy z jeho úřední činnosti. Správce daně posuzuje naplnění kritéria ospravedlnitelného důvodu k prodlení zpětně ke dni splatnosti daně či náhradní splatnosti daně tak, aby byly pokryty i situace, kdy má úhrada daně proběhnout v náhradní lhůtě splatnosti daně a daňový subjekt ji z ospravedlnitelného důvodu neprovede.

	Kritéria ospravedlnitelného důvodu k prodlení	Procentuální ohodnocení
1.	Jedná se o daňového dlužníka, který byl postižen živelní pohromou ⁷⁾ nebo jinou mimořádnou událostí v průběhu kalendářního roku, který se váže k platbě daně, příp. v kalendářním roce bezprostředně předcházejícím a následujícím.	100 %

⁷⁾ § 24 odst. 10 ZDP.

2.	Úrok z posečkané částky vznikl při přechodu daňové povinnosti zůstavitele na dědice za období ode dne úmrtí zůstavitele do dne nabytí právní moci rozhodnutí o dědictví.	100 %
3.	Původní platba daně je daňovým dlužníkem vykonána omylem na jiný variabilní symbol nebo jiný účet správce daně, přičemž se současně nejedná o nejasnou platbu.	100 %
4.	Jedná se o daňového dlužníka, kterému nepříznivý zdravotní stav (dočasný nebo trvalý) zabránil plnit jeho daňové povinnosti (nutno doložit prokazatelným způsobem).	100 %
5.	Prodlení s úhradou daně, k níž se váže úrok z prodlení, o jehož prominutí je žádáno, činilo maximálně 15 kalendářních dnů od původního dne splatnosti.	30 %
6.	Úrok z prodlení nebo úrok z posečkané částky byl stanoven na základě daňového tvrzení, podaného daňovým subjektem bez výzvy správce daně.	20 %
7.	Daňovému subjektu bylo povoleno posečkání úhrady daně, k níž se váže úrok z posečkané částky, o jehož prominutí je žádáno (§ 156 daňového řádu).	20 %

- (3) Ospravedlnitelný důvod prodlení je třeba zkoumat ke každému jednotlivému prodlení s platbou daně, jehož se daňový subjekt dopustil. Každý úrok z prodlení je třeba individualizovat ke konkrétnímu prodlení a každý takto individualizovaný úrok je třeba posuzovat zvlášť, tzn., že tvoří samostatný předmět řízení, musí být posouzen z hlediska ospravedlnitelného důvodu prodlení a kritérií uvedených níže, a musí o něm být rozhodnuto vlastním výrokem v rozhodnutí.
- (4) Splňuje-li daňový subjekt podmínky prominutí úroku v určitém rozsahu z několika důvodů uvedených v tabulce v odstavci 2, správce daně zohlední pouze nejvyšší procentuální výši.
- (5) V případě, kdy při posuzování rozsahu prominutí úroku z prodlení nebo úroku z posečkání daňový subjekt nenaplnuje žádný z ospravedlnitelných důvodů k prodlení, uvedených v tabulce v odstavci 2 a současně jím tvrzené důvody prodlení nelze ospravedlnit, správce daně již neposuzuje naplnění kritéria, zda ekonomické nebo sociální poměry daňového subjektu zakládají tvrdost uplatněného úroku podle odstavce 6 a vydá rozhodnutí o zamítnutí žádosti (meritorní rozhodnutí) s řádným odůvodněním zamítnutí. V rozhodnutí o zamítnutí žádosti je správce daně povinen posoudit všechny důvody uplatňované daňovým subjektem, resp. odůvodnit, proč tyto nelze považovat za ospravedlnitelné.
- (6) Je-li naplněn alespoň jeden z ospravedlnitelných důvodů k prodlení uvedených v tabulce v odstavci 2, posuzuje dále správce daně naplnění **kritéria, zda ekonomické nebo sociální poměry daňového subjektu zakládají tvrdost uplatněného úroku**, přičemž bude brát zřetel na následující skutečnosti, i přestože daňový subjekt tyto skutečnosti v žádosti výslovně neuvede, jsou-li známy správcům daně z jeho úřední činnosti:
- a) Nepříznivá ekonomická a sociální situace u fyzických osob.

Správce daně posoudí výši ročního příjmu⁸⁾ daňového subjektu za předcházející zdaňovací období ve vztahu ke dvanáctinásobku minimální mzdy, která byla platná k 1. lednu aktuálního zdaňovacího období, a podle tabulky níže zjistí, o kolik lze zvýšit procentuální ohodnocení zjištěné podle tabulky v odstavci 2. Správce daně při posuzování příjmu daňového subjektu přihledne ke konkrétním okolnostem případu.

⁸⁾ Pro účely této metodické informace je příjem vymezen v ustanovení § 3 odst. 1 a odst. 2 ZDP.

	Výše příjmu daňového subjektu	Procentuální ohodnocení
1.	Do dvanáctinásobku minimální mzdy.	50 %
2.	Dvanáctinásobek minimální mzdy až dvaceti čtyřnásobek minimální mzdy.	40 %
3.	Dvaceti čtyřnásobek minimální mzdy až čtyřiceti osminásobek minimální mzdy.	30 %

b) Existence důvodu k posečkání.

Daňový subjekt by splňoval některý z důvodů pro posečkání s úhradou daně, k níž se váže úrok (z prodlení i z posečkané částky), o jehož prominutí je žádáno (§ 156 daňového řádu), nebo daňovému subjektu bylo posečkání povoleno a důvody posečkání trvají. Daňovému subjektu náleží zvýšení procentuálního ohodnocení ve výši 50 %.

c) Vznik úroku z posečkané částky v období od 1. 7. 2017 do 31. 12. 2020.

V případě, kdy daňovému subjektu v období od 1. 7. 2017 do 31. 12. 2020 vznikl úrok z posečkané částky podle ustanovení § 157 daňového řádu, ve znění účinném do 31. 12. 2020, v důsledku posečkání úhrady peněžitého plnění placeného v rámci dělené správy, u něž se aplikuje úprava úroku z prodlení speciální vůči úpravě obsažené v ustanovení § 252 a § 253 daňového řádu, ve znění účinném do 31. 12. 2020, bude daňovému subjektu prominuta část úroku z posečkané částky převyšující polovinu úroku z prodlení dle speciální právní úpravy, který by daňovému subjektu ve vymezeném časovém období vznikl za dobu odpovídající době povoleného posečkání, pokud by nedošlo k povolení posečkání. V případě vyhovění žádosti daňového subjektu o posečkání paradoxně dochází ke zhoršení jeho postavení a zcela zjevně se tak jedná o absurdní stav, který odporuje smyslu a účelu institutu posečkání, jakož i sankčního systému správy daní jako celku.

- (7) Splňuje-li daňový subjekt podmínky prominutí úroku v určitém rozsahu z některého z důvodů uvedeného v tabulce v odstavci 2, a zároveň naplňuje některé z kritérií uvedených v odstavci 6, mezisoučet počítané procentuální výše může přesáhnout výši 100 %.

Čl. 14

Rozsah a výpočet prominutí pokuty za opožděné tvrzení daně

- (1) Podle ustanovení § 259aa odst. 2 daňového řádu správce daně není při posuzování rozsahu prominutí pokuty za opožděné tvrzení daně vázán návrhem daňového subjektu. Kritériem pro posouzení rozsahu prominutí pokuty je zohlednění skutečností, zda k prodlení s podáním daňového tvrzení došlo z důvodu, který lze s přihlédnutím k okolnostem daného případu ospravedlnit a zda ekonomické nebo sociální poměry daňového subjektu zakládají tvrdost vzniklé pokuty.
- (2) Správce daně posuzuje naplnění **kritéria ospravedlnitelného důvodu k prodlení**, přičemž bude brát zřetel na veškeré skutečnosti uvedené v následující tabulce, i přestože daňový subjekt tyto skutečnosti v žádosti výslovně neuvede, jsou-li tyto skutečnosti správci daně známy z jeho úřední činnosti. Správce daně posuzuje naplnění kritéria ospravedlnitelného důvodu k prodlení s podáním daňového tvrzení zpětně, a to ve vztahu k době od vzniku povinnosti daňového tvrzení podat do doby, kdy došlo k jeho podání, případně do doby, kdy se podání daňového tvrzení stalo bezpředmětným.

	Kritéria ospravedlnitelného důvodu k prodlení	Procentuální ohodnocení
1.	Daňovému subjektu nepříznivý zdravotní stav (dočasný nebo trvalý) zabránil plnit jeho daňové povinnosti (nutno doložit prokazatelným způsobem).	100 %
2.	Daňový subjekt byl postižen živelní pohromou ⁹⁾ nebo jinou mimořádnou událostí v průběhu kalendářního roku, kdy mělo dojít k podání daňového tvrzení, nejpozději však do konce lhůty pro podání daňového tvrzení.	100 %
3.	Daňové tvrzení bylo podáno daňovým subjektem opožděně, nicméně daň byla v době původní či náhradní splatnosti zcela uhrazena v případech, kdy daň bylo třeba uhradit.	90 %
4.	Prodlení s podáním tvrzení, k němuž se váže pokuta, o jejíž prominutí je žádáno, činilo maximálně 15 kalendářních dnů.	90 %
5.	Daňovému subjektu v předcházejících 5 po sobě jdoucích zdaňovacích obdobích nevznikla povinnost podat daňové tvrzení na dani, s níž se pojí opožděně podané daňové tvrzení.	75 %
6.	Pokuta vznikla při opožděném podání daňového tvrzení podaném daňovým subjektem bez výzvy správce daně.	50 %
7.	Jedná se o první prodlení s podáním daňového tvrzení v dotčeném kalendářním roce.	50 %
8.	Pokuta vznikla při přechodu daňové povinnosti zůstavitele na dědice za období ode dne úmrtí zůstavitele do dne nabytí právní moci rozhodnutí o dědictví.	25 %
9.	Pokuta vznikla při opožděném podání daňového tvrzení podaném daňovým subjektem v náhradní lhůtě stanovené výzvou správce daně.	25 %

- (3) Splňuje-li daňový subjekt podmínky prominutí pokuty za opožděné tvrzení daně v určitém rozsahu z několika důvodů uvedených v tabulce v odstavci 2, správce daně zohlední pouze nejvyšší procentuální výši.
- (4) V případě, kdy při posuzování rozsahu prominutí pokuty za opožděné tvrzení daně daňový subjekt nenaplní žádný z ospravedlnitelných důvodů k prodlení, uvedených v tabulce v odstavci 2 a současně jím tvrzené důvody prodlení nelze ospravedlnit, správce daně již neposuzuje naplnění kritéria, zda ekonomické nebo sociální poměry daňového subjektu zakládají tvrdost uplatněné pokuty a vydá rozhodnutí o zamítnutí žádosti (meritorní rozhodnutí) s řádným odůvodněním zamítnutí. V rozhodnutí o zamítnutí žádosti je správce daně povinen posoudit všechny důvody uplatňované daňovým subjektem, resp. odůvodnit, proč tyto nelze považovat za ospravedlnitelné.
- (5) Je-li naplněn alespoň jeden z ospravedlnitelných důvodů k prodlení s podáním daňového tvrzení, posuzuje dále správce daně naplnění **kritéria, zda ekonomické nebo sociální poměry daňového subjektu zakládají tvrdost vzniklé pokuty**, přiměřeně podle čl. 13 odst. 6 a 7 této metodické informace.

Čl. 15

Zohlednění četnosti porušování povinností a vydání rozhodnutí

- (1) Správce daně od vypočtené procentuální sazby u prominutí penále (postup podle čl. 12), u prominutí úroku z prodlení nebo úroku z posečkané částky (postup podle čl. 13), nebo u prominutí pokuty za opožděné tvrzení daně (postup podle čl. 14), odečte všechny

⁹⁾ § 24 odst. 10 ZDP.

naplněné skutečnosti z následujících procentních sazeb **za četnost porušování povinností při správě daní daňovým subjektem:**

	Četnost porušování povinností při správě daní	Procentuální snížení
1.	Daňový subjekt má ke dni vydání rozhodnutí o prominutí příslušenství daně vykonatelný nedoplatek z více než jednoho daňového řízení (pouze v případě, že se nejedná o daň, na kterou je vázáno příslušenství daně, o němž je rozhodováno). (daňové řízení = 1 daň / 1 zdaňovací období)	- 50 %
2.	Daňový subjekt měl v posledních třech letech více než jeden daňový nedoplatek, vůči kterému správce daně zahájil daňovou exekuci (pouze v případě, že se nejedná o daň, na kterou je vázáno příslušenství daně, o němž je rozhodováno).	- 50 %
3.	V posledních třech letech byla daňovému subjektu alespoň dvakrát pravomocně uložena pořádková pokuta podle ustanovení § 247 daňového řádu. Pro účely splnění této podmínky je rozhodné datum nabytí právní moci rozhodnutí.	- 50 %
4.	V posledních třech letech byla daňovému subjektu alespoň dvakrát pravomocně uložena pokuta za nesplnění povinnosti nepeněžitě povahy podle ustanovení § 247a daňového řádu. Pro účely splnění této podmínky je rozhodné datum nabytí právní moci rozhodnutí.	- 50 %
5.	V posledních třech letech byla daňovému subjektu alespoň dvakrát pravomocně uložena pokuta za opožděné tvrzení daně podle ustanovení § 250 daňového řádu. Pro účely splnění této podmínky je rozhodné datum nabytí právní moci rozhodnutí (pouze v případě, že se nejedná o daň, na kterou je vázáno příslušenství daně, o němž je rozhodováno).	- 50 %
6.	Daňový subjekt řádně nespolupracuje se správcem daně.	- 30 %

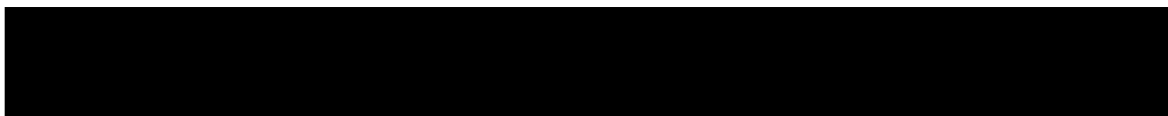
- (2) Po posouzení skutečností podle této metodické informace správce daně zjistí, kolik daňovému subjektu zbylo ze základu k prominutí, a rozhodne o prominutí tohoto výsledku. Pokud daňovému subjektu nezůstane žádná částka k prominutí, správce daně žádost daňového subjektu zamítne. Pokud součet procentuální výše v případě postupu podle čl. 13 a 15 nebo čl. 14 a 15 přesáhne výši 100 %, správce daně promine 100 % částky.
- (3) Výsledná částka každého posuzovaného příslušenství daně k prominutí se zaokrouhuje na celé koruny nahoru. V případě, že správce daně vydá rozhodnutí, kterým promíjí příslušenství daně stanovené více platebními výměry nebo dodatečnými platebními výměry, zaokrouhuje se na celé koruny nahoru každá dílčí výsledná částka zvlášť.

Čl. 16

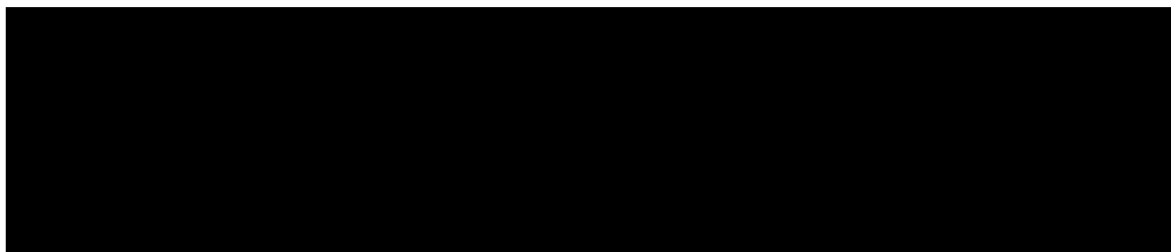
Pomůcky pro výpočet prominutí příslušenství daně

- (1) Příklady výpočtů prominutí příslušenství daně podle čl. 12 až 15 jsou obsaženy v příloze této metodické informace.

(2)

(3)

Čl. 17

Upuštění od předepsání úroku z posečkání stanoveného před 1. lednem 2015

V případě žádosti o prominutí, resp. o upuštění od předepsání úroku z posečkání, který vznikl před 1. lednem 2015, správce daně postupuje v souladu s „Informací pro daňové subjekty ve vztahu k upuštění od předepsání úroku z posečkání podle ustanovení § 157 odst. 7 daňového řádu“, která byla zveřejněna na internetových stránkách Celní správy České republiky.

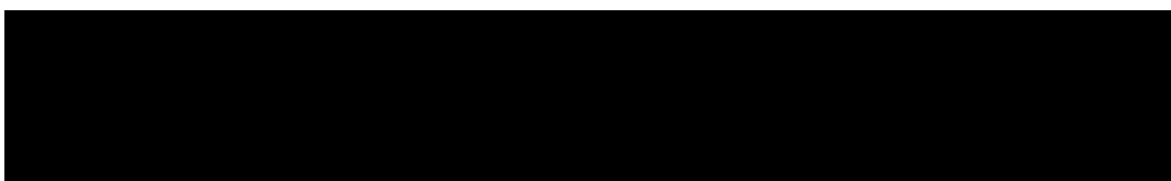
ČÁST TŘETÍ

POSTUP SPRÁVCE DANĚ PŘI ZPRACOVÁNÍ PODNĚTU K HROMADNÉMU PROMINUTÍ DANĚ NEBO PŘISLUŠENSTVÍ DANĚ

Čl. 18

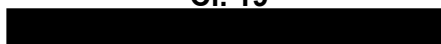
(1)

(2)

Čl. 19

(1)

(2)

(3)

(4)

ČÁST ČTVRTÁ VEŘEJNÁ PODPORA

Čl. 20

Veřejná podpora a podpora „de minimis“

- (1) Pokud správce daně rozhodne o prominutí příslušenství daně, nebo o upuštění od předepsání úroku z posečkání, a to v rozporu s Částí druhou této metodické informace, bude nezbytné rozhodnutí správce daně vždy poměřovat s pravidly pro poskytnutí veřejné podpory uvedenými v čl. 107 a 108 SFEU a s pravidly pro poskytování podpory v režimu „de minimis“ (Nařízení č. 360/2012, Nařízení č. 1407/2013, Nařízení č. 1408/2013 a Nařízení č. 717/2014).
- (2) Nad rámec této metodické informace může správce daně poskytnout podporu „de minimis“.
- (3) Podporou „de minimis“, která neovlivní obchod mezi členskými státy Evropské unie a nenaruší hospodářskou soutěž tím, že by zvýhodňovala určitý podnik nebo určité odvětví výroby, a může být tedy poskytnuta bez oznámení podle čl. 108 SFEU, je podpora poskytnutá v souladu s přímo použitelnými předpisy Evropské unie, zejména v souladu s Nařízením č. 360/2012, Nařízením č. 1407/2013, Nařízením č. 1408/2013 a Nařízením č. 717/2014.
- (4) Ve smyslu práva Evropské unie pro účely pravidel hospodářské soutěže, a tedy i pravidel poskytování veřejné podpory nebo podpory „de minimis“, jsou podnikem (soutěžitelem) fyzické a právnické osoby, jejich sdružení, sdružení těchto sdružení a jiné formy seskupování, a to i v případě, že tato sdružení a seskupení nejsou právními osobami, pokud se účastní hospodářské soutěže nebo ji mohou svou činností ovlivňovat, i když nejsou podnikateli. Podnikem (soutěžitelem) je jakýkoli subjekt vykonávající hospodářskou činnost nezávisle na právním postavení tohoto subjektu a způsobu jeho financování.
- (5) Za jeden podnik jsou pro účely poskytování podpory „de minimis“ podle práva Evropské unie považovány všechny subjekty kontrolované (právně či fakticky) týměž subjektem. Obecná kritéria pro posouzení, zda se jedná o tyto „propojené podniky“, které jsou pro účely podpory „de minimis“ považovány za jeden podnik, a tedy jednoho příjemce podpory, jsou obsažena v čl. 2 odst. 2 Nařízení č. 1407/2013 a vztahují se na všechna nařízení upravující podporu „de minimis“ (viz přehled v odstavci 1). Platí, že podpora „de minimis“ se počítá u všech „propojených podniků“, aby vytvořila částku celkově poskytnuté podpory, jejíž výše je limitována níže uvedenými maximálními částkami pro jeden podnik. Za účelem zjištění provázanosti podniků správce daně vyzve příjemce podpory „de minimis“, aby předložil prohlášení o propojenosti s dalšími podniky ve smyslu definice jednoho podniku dle tohoto odstavce.
- (6) Celková výše podpory „de minimis“ podle obecného Nařízení č. 1407/2013 za libovolná tři po sobě jdoucí jednoletá účetní období nesmí přesáhnout u jednoho podniku částku 200 000 EUR.
- (7) Pro podnik poskytující služby obecného hospodářského zájmu ve smyslu čl. 106 odst. 2 SFEU činí nejvyšší přípustná výše podpory „de minimis“ částku 500 000 EUR za libovolná tři po sobě jdoucí účetní období (Nařízení č. 360/2012). Pro využití podpory dle tohoto odstavce musí být podnik písemně pověřen výkonem služby obecného hospodářského zájmu, přičemž toto pověření musí obsahovat totožnost pověřeného podniku a přesný popis povahy, rozsahu a trvání uložené povinnosti poskytovat služby obecného hospodářského zájmu.

- (8) Maximální částka podpory „de minimis“ pro podnik provozující silniční nákladní dopravu pro cizí potřebu je stanovena na 100 000 EUR za libovolná tři po sobě jdoucí jednoletá účetní období. Tato podpora nesmí být použita na nabývání vozidel pro silniční nákladní dopravu.
- (9) Pro podnik působící v prvovýrobě zemědělských produktů činí nejvyšší přípustná výše podpory „de minimis“ částku 15 000 EUR za libovolná tři po sobě jdoucí jednoletá účetní období (Nařízení č. 1408/2013). Při rozhodování o poskytnutí podpory „de minimis“ podniku působícímu v tomto odvětví činnosti je nutno brát v potaz i maximální přípustnou kumulovanou výši podpory „de minimis“ přiznané členskými státy Evropské unie podnikům činným v prvovýrobě zemědělských produktů za libovolná tři po sobě jdoucí jednoletá účetní období. Výše poskytnuté podpory nesmí přesáhnout maximální limit pro členský stát stanovený v příloze Nařízení č. 1408/2013.
- (10) Pro podnik působící v odvětví rybolovu a akvakultury činí nejvyšší přípustná výše podpory „de minimis“ částku 30 000 EUR za libovolná tři po sobě jdoucí účetní období (Nařízení č. 717/2014). I v této oblasti je při rozhodování o poskytnutí podpory „de minimis“ podniku působícímu v tomto odvětví činnosti nutno brát v potaz i maximální přípustnou kumulovanou výši podpory „de minimis“ přiznané členskými státy Evropské unie podnikům činným v odvětví rybolovu a akvakultury za libovolná tři po sobě jdoucí účetní období. Výše poskytnuté podpory nesmí přesáhnout maximální limit pro členský stát stanovený v příloze Nařízení č. 717/2014.
- (11) Jestliže podnik působící v odvětvích uvedených v odstavcích 8 až 10 vykonává zároveň i jiné činnosti, na které se vztahuje maximální výše podpory „de minimis“ podle odstavce 6 (tedy činnosti, pro něž se uplatní Nařízení č. 1407/2013), vztahuje se na tento podnik maximální výše podpory podle odstavce 6 za předpokladu, že dotyčný členský stát Evropské unie vhodnými způsoby, jako je oddělení činnosti nebo rozlišení nákladů, zajistí, aby činnosti tohoto podniku v odvětvích se zvlášť upraveným režimem podpory „de minimis“ a zvlášť stanovenou maximální výší této podpory nevyužívaly podporu „de minimis“ podle odstavce 6. V případě podniku provozujícího silniční nákladní dopravu pro cizí potřebu musí být zajištěno, aby podpora nebyla použita pro nabývání vozidel pro silniční nákladní dopravu.
- (12) Jestliže podnik působící v odvětvích uvedených v odstavcích 8 až 10 je zároveň podnikem poskytujícím služby obecného hospodářského zájmu (Nařízení č. 360/2012), vztahuje se na tento podnik maximální výše podpory podle odstavce 7 za předpokladu, že dotyčný členský stát Evropské unie vhodnými způsoby, jako je oddělení činnosti nebo rozlišení nákladů, zajistí, aby činnosti tohoto podniku v odvětvích se zvlášť upraveným režimem podpory „de minimis“ a zvlášť stanovenou maximální výší této podpory nevyužívaly podporu „de minimis“ podle odstavce 7. V případě podniku provozujícího silniční nákladní dopravu pro cizí potřebu musí být zajištěno, aby podpora nebyla použita pro nabývání vozidel pro silniční nákladní dopravu.
- (13) Přepočítání částky podpory „de minimis“ se ve vztahu ke všem druhům podpor „de minimis“ provádí podle kurzu vyhlášeného Evropskou centrální bankou ke dni vzniku právního nároku na tuto podporu.
- (14) Podporu „de minimis“ nelze poskytnout, pokud by se jednalo zejména:
- o podporu činností spojených s vývozem do třetích zemí nebo členských států Evropské unie, tj. podporu přímo spojenou s vyváženým množstvím, se zavedením a provozem distribuční sítě nebo s jinými běžnými výdaji souvisejícími s vývozní činností,
 - o podporu podmiňující použití domácího zboží na úkor dováženého zboží, nebo

- c) o podporu udělenou podniku, proti němuž je vedeno insolvenční řízení či jsou u něj splněna kritéria pro možnost návrhu věřitelů na zahájení insolvenčního řízení.
- (15) Správce daně je oprávněn před poskytnutím podpory „de minimis“ v souladu s ustanovením § 3 odst. 3 písm. h) zákona č. 215/2004 Sb. požádat koordinační orgán, tj. Úřad pro ochranu hospodářské soutěže, a v případě, že půjde o oblast zemědělství a rybolovu, Ministerstvo zemědělství (dále jen „koordinační orgán“) o stanovisko, zda jde o podporu malého rozsahu a zda jsou splněny podmínky pro její poskytnutí.
- (16) Správce daně je povinen před poskytnutím podpory malého rozsahu ověřit v centrálním registru podpor malého rozsahu (§ 3a zákona č. 215/2004 Sb.), zdali poskytnutím podpory nedojde k překročení limitu stanoveného příjemci podpory malého rozsahu v přímo použitelném předpisu Evropské unie nebo k překročení limitu stanoveného v oblasti zemědělství či rybolovu a akvakultury pro Českou republiku v přímo použitelném předpisu Evropské unie (viz odstavce 9 a 10).
- (17) V rozhodnutí o prominutí příslušenství daně, nebo o upuštění od předepsání úroku z posečkání, správce daně uvede, jako poskytovatel podpory „de minimis“, název přímo použitelného předpisu Evropské unie, podle kterého byla podpora poskytnuta a výši poskytnuté podpory. Údaje o poskytnuté podpoře „de minimis“ podle vyhlášky č. 298/2020 Sb. je poskytovatel povinen zaznamenat do 5 pracovních dnů ode dne poskytnutí podpory (§ 3a odst. 4 zákona č. 215/2004 Sb.) do centrálního registru podpor malého rozsahu. O vytvoření přístupu do centrálního registru podpor malého rozsahu správce daně požádá koordinační orgán.
- (18) Podpora „de minimis“ se považuje za poskytnutou v okamžiku, kdy na ni příslušnému podniku (příjemci) vznikne podle platného vnitrostátního právního předpisu právní nárok, a to bez ohledu na to, kdy byla podpora skutečně vyplacena. Okamžikem vzniku tohoto právního nároku je okamžik vydání rozhodnutí o prominutí příslušenství daně, nebo o upuštění od předepsání úroku z posečkání, tedy okamžik, kdy byl učiněn úkon k doručení rozhodnutí. Lhůta podle odstavce 17 proto běží ode dne vydání rozhodnutí.
- (19) Záznamy o jednotlivých podporách „de minimis“ (zejména informace dokazující splnění podmínek pro jejich poskytnutí) správce daně archivuje po dobu deseti let ode dne jejich poskytnutí.
- (20) Pokud správce daně hodlá poskytnout veřejnou podporu ve smyslu čl. 107 a 108 SFEU formou prominutí příslušenství daně, nebo upuštění od předepsání úroku z posečkání, je poskytovatel (tj. ten správce daně, který ve věci prominutí nebo upuštění bude rozhodovat) povinen požádat koordinační orgán o předchozí stanovisko k podání žádosti o poskytnutí veřejné podpory, a to před zahájením řízení před Evropskou komisí (§ 4 odst. 2 zákona č. 215/2004 Sb.). Koordinační orgán posoudí zamýšlenou žádost o povolení výjimky z hlediska právních předpisů Evropské unie o veřejné podpoře a v případě kladného stanoviska poskytovatel vyplní notifikační formulář, který spolu s potřebnými dokumenty předá koordinačnímu orgánu. Ten ji zpracuje k notifikační proceduře ve smyslu čl. 108 SFEU v souladu s procedurálním předpisem¹⁰⁾ a ve smyslu ustanovení § 3 a § 4 zákona č. 215/2004 Sb. Koordinační orgán může dále vyžadovat součinnost, případně další podklady při shromažďování dokumentace nutné z hlediska notifikační procedury.

¹⁰⁾ Nařízení Rady (EU) 2015/1589, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 108 Smlouvy o fungování Evropské unie (kodifikované znění), Úř. věst. EU L 248, ze dne 24. 9. 2015.

**ČÁST PÁTÁ
ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ**

**Čl. 21
Zrušovací ustanovení**

Metodická informace č. 5/2021 Postup správce daně při rozhodování o prominutí příslušenství daně a při zpracování podnětu k hromadnému prominutí daně nebo příslušenství daně, se zrušuje.

**Čl. 22
Účinnost**

Tato metodická informace nabývá účinnosti dnem následujícím po dni vyhlášení ve Věstníku CS.

plk. JUDr. Jana Jarešová Ph.D.
ředitelka odboru
odbor 30 – Právní
Generální ředitelství cel

Příloha: Příklady výpočtů prominutí příslušenství daně